

26 Ιουνίου, 1990

[ΣΑΒΒΙΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Διστάς]

ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ Φ. ΠΕΛΕΤΙΕΣ,

Εφεσείων Εναγόμενος,

v.

FAYEK M. ATAYA,

Εφεσίβλητου-Ενάγοντα,

(Πολιτική Έφεση Αρ. 7438).

*Πολιτική Δικονομία — Προτάσεις — Διαγραφή μέρους ως περι-
τού,σκανδαλώδους και/ή ενοχλητικού — Οι Περί Πολιτικής Δικο-
νομίας Θεσμοί, Θ.19, Καν.26.*

Ο Εφεσίβλητος ήγειρε αγωγήν λιβέλλου κατά του Εφεσειόντος
εν σχέσει με την φράση "...action to take delivery of property that
does not belong to him this called stealing...".

5

Στην υπεράσπισή του ο Εφεσείων προέβαλε την υπεράσπιση
της αληθείας των γραφέντων (justification) και προσέθεσε ότι
"...The defendant alleges that legal proceedings instituted by the
defendant against the Company.....of which the plaintiff was at all
material times the managing Director resulted in judgment ...for
unlawfully taking delivery of through plaintiff, property belonging to
the defendant...".

10

Το πρωτόδικο Δικαστήριο διέταξε διαγραφήν του εν λόγω απο-
σπάσματος,ενόψει της αρχής στην υπόθεση *Salomon v. Salomon*
[1897] 66 L.J.Ch.35. Ο Εφεσείων υπεστήριξε ότι ο εν λόγω ισχυρι-
σμός στην Υπεράσπιση ήταν σχετικός, γιατί η Εταιρεία του
Kuwait καταδικάσθηκε να πληρώσει για πράξη παρανόμου κατα-
κρατήσεως εμπορευμάτων του ενάγοντος Διευθυντή της.

15

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε ως ορθήν την εισήγηση του
Εφεσειόντος και ανέτρεψε, αποδεχόμενο την Έφεση, την πρωτόδι-
κη απόφαση.

Η Έφεση επιτυγχάνει με έξοδα.

25

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Salomon v. Salomon [1897] 66 L.J. Ch. 35.

Williams and Glyns Bank Ltd. v. The Ship "Maria" (1984) 1 C.L.R. 820.

Έφεση.

- 5 Έφεση από τον εναγόμενο εναντίον της ενδιάμεσης απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Ν. Νικολάου, Ε.Δ.) που δόθηκε στις 10 Ιουλίου, 1987 (Αρ. Αγωγής 7003/85), με την οποία διατάχθηκε η απάλειψη μέρους της παραγράφου 5 της έκθεσης υπερασπίσεως.

Γ. Τριανταφυλλίδης, για τον εφεσείοντα.

- 10 *Στ. ΜακΠράιτ με Α. Τιμόθη (Κα.), για τον εφεσίβλητο.*

Cur. adv. vult.

ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα εκδώσει ο δικαστής κ. Α. Κούρρης.

- 15 ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ. Η παρούσα έφεση στρέφεται εναντίον της ενδιάμεσης απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, με την οποία διατάχθηκε η απάλειψη μέρους της παραγράφου 5 της Έκθεσης Υπερασπίσεως, η οποία είχε καταχωρηθεί από τον εφεσείοντα-εναγόμενο, για το λόγο ότι ήταν περιττή και/ή άσχετη και/ή σκανδαλώδης και/ή ότι έτεινε να επηρεάσει δυσμενώς και να ενοχλήσει τον εφεσίβλητο-ενάγοντα και/ή ότι θα καθυστερούσε τη δί-
20 καιη εκδίκαση της αγωγής.

- 25 Τα γεγονότα δεν αμφισβητούνται και συνίστανται στο ότι ο εφεσίβλητος-ενάγων καταχώρησε αγωγή εναντίον του εφεσείοντα, με την οποία ζητούσε αποζημιώσεις για ισχυριζόμενο λίβελλο, ο οποίος περιέχεται σε τηλετύπο (telex) το οποίο απέστειλε στις 20/4/1985. Το περιεχόμενο του τηλετύπου όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2 της Έκθεσης Απαιτήσεως έχει ως εξής: "If U cannot understand
30 internationally accepted Law of Trade + Commerce, I can speak to U in another simpler language that YR action to take delivery of a property that does not belong to U this

called 'stealing'".

Ο εφεσείων, αργότερα καταχώρησε Έκθεση Υπερασπίσεως και με την παράγραφο 5, ισχυρίστηκε τα εξής: "Further or in the alternative the Defendant alleges that the words complained of, are true in substance and in fact. The Defendant alleges that legal proceedings instituted by the Defendant in Kuwait against the Company Kuwait Perlite Industries W.L.L. of which the Plaintiff was at all material times the Managing Director resulted in a judgment for \$54,000 in favour of the Defendants and against the said Company for unlawfully taking delivery through Plaintiff, property belonging to the Defendant. Reference to the said judgment will be made at the trial for its full meaning and effect".

Βασικά, ο εφεσείων-εναγόμενος, επικαλείτο την υπεράπιση της "δικαιολογίας" (justification). Ακολούθως, ο εφεσίβλητος-ενάγων, στις 17/5/86 καταχώρησε απάντηση με την οποία απαντούσε στους ισχυρισμούς της παραγράφου 5 της Έκθεσης Υπερασπίσεως, οπότε έκλεισαν τα δικόγραφα.

Στις 22/5/86, καταχωρήθηκε η αίτηση από το δικηγόρο του εφεσίβλητου-ενάγοντα, με την οποία ζητήθηκε η απόλειψη από την παράγραφο 5 της Έκθεσης Υπερασπίσεως από το σημείο: "The Defendant alleges ....." μέχρι το "..... for its full meaning and effect", που είναι το τέλος της παραγράφου 5. Η αίτηση βασιζόταν στη διαταγή 19 θεσμός 26 των κανονισμών της Πολιτικής Δικονομίας.

Ο ευπαίδευτος πρωτόδικος Δικαστής, ύστερα από μια εμπειριστατωμένη παράθεση της νομολογίας που διέπει το υπό κρίση θέμα, και αφού υιοθέτησε τις αρχές της γνωστής υπόθεσης *Salomon v. A. Salomon & Co.* [1897] 66 L.J.Ch. 35, κατέληξε στην απόφαση με την οποία διατάχθηκε η απόλειψη του πιο πάνω μέρους της παραγράφου 5 της Έκθεσης Υπερασπίσεως. Επίσης, κατέληξε ότι ο ενάγων δεν ήταν ένοχος ασύγνωστης καθυστέρησης στην καταχώρηση της αίτησης.

Οι προβαλλόμενοι λόγοι εφέσεως από μέρους του εφεσείοντα, είναι ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο, εσφαλμένα αποφάσισε ότι η φράση "Ο εναγόμενος ισχυρίζεται ..... όλο το νόημα και σημασία", η οποία περιέχεται στην παράγραφο 5 της Έκθεσης Υπερασπίσεως, ήταν άσχετη και 5 ότι θα καθυστερούσε τη δίκαιη εκδίκαση της αγωγής. Επίσης, άλλος λόγος της εφέσεως, είναι ότι το εύρημα του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι η αίτηση του εφεσίβλητου-αιτητή για απάλειψη μέρους της παραγράφου 5 της Έκθεσης Υπερασπίσεως είχε καταχωρηθεί έγκαιρα και/ή ότι ο 10 εφεσίβλητος δεν ήταν ένοχος ασύγνωστης καθυστέρησης στην καταχώρηση της αίτησης, είναι εσφαλμένη.

Κατά την ακρόαση της έφεσης, ο ευπαίδευτος δικηγόρος του εφεσείοντα ισχυρίστηκε ότι η παράγραφος 5 της 15 Έκθεσης Υπερασπίσεως είναι απόλυτα σχετική με τα επίδικα θέματα που εγείρονται στην Έκθεση Απαιτήσεως και γι' αυτό κακώς διετάχθη η απάλειψή της. Περαιτέρω υποστήριξε ότι παρόλο που η απόφαση ήταν εναντίον της Εταιρείας Kuwait Perlite Industries W.L.L. και όχι προσωπικώς εναντίον του ενάγοντα, η Εταιρεία καταδικάστηκε να πληρώσει για τις παράνομες πράξεις του Διευθύνοντος Συμβούλου της, που είναι ο ενάγων-εφεσίβλητος στην παρούσα αγωγή. Συνεπώς, υποστήριξε, ο ισχυρισμός ο 20 οποίος περιέχεται στην παράγραφο 5 της Έκθεσης Υπερασπίσεως είναι απόλυτα σχετικός με την αγωγή, διότι ένα Δικαστήριο του Kuwait καταδίκασε την Εταιρεία αυτή, για το ότι παρακράτησε εμπορεύματα μέσω του εφεσίβλητου-ενάγοντα, τα οποία ανήκαν στον εφεσείοντα-εναγόμενο. Επιπλέον, υποστήριξε ότι ο ισχυρισμός του 30 εφεσείοντα-εναγόμενου που περιέχεται στην παράγραφο 5 της Έκθεσης Υπερασπίσεως είναι σχετικός για σκοπούς καθορισμού της αποζημίωσης, αν ο εναγόμενος βρεθεί ότι είναι πράγματι ένοχος λιβέλλου.

Η ευπαίδευτη δικηγόρος του ενάγοντα-εφεσίβλητου, 35 υπεστήριξε την απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου, και η επιχειρηματολογία της ήταν ότι η Εταιρεία είναι διαφορετικό νομικό πρόσωπο από τον ενάγοντα, βασιζόμενη στην υπόθεση *Salomon ν. A. Salomon & Co.* (ανωτέ-

ρω), και στην κυπριακή υπόθεση *Williams & Glyns Bank Ltd. ν. The Ship "Maria"* (1984) 1 CLR 820, στην οποία επίσης βασίστηκε και ο ευπαίδευτος δικηγόρος του εφεσείου, όπου στις σελίδες 827-829 γίνεται αναφορά σε αποφάσεις οι οποίες ερμηνεύουν τη σημασία της διαταγής 19 5
θεσμός 26 και το πως ασκείται η διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου.

Έχουμε εξετάσει την επιχειρηματολογία και τις νομικές αυθεντίες που παρέθεσαν ενώπιόν μας οι δικηγόροι και των δύο πλευρών, καθώς και τα στοιχεία της αίτησης 10
και καταλήξαμε να συμφωνήσουμε με τη θέση του δικηγόρου του εναγόμενου- εφεσείου. Έχοντας υπόψη τα περιστατικά της υπό κρίση απόφασης, προκύπτει ότι αν ο εφεσείων αποδείξει τον ισχυρισμό της υπεράσπισης ότι η απόφαση, που πήρε ο εφεσείωντας-εναγόμενος στο 15
Kuwait, δεν είναι μόνο απόφαση εναντίον της Εταιρείας, άσχετη με το Διευθύνοντα Σύμβουλό της ενάγοντα- εφεσίβλητο, αλλά ήταν αποτέλεσμα των παράνομων πράξεων του ενάγοντα, είναι σαφές ότι το περιεχόμενο της διαγραφείσας παραγράφου είναι σχετικό, γιατί είναι δυνατό να 20
επηρεάσει την ευθύνη του εφεσείου και/ή το ποσό των αποζημιώσεων που πιθανό να επιδικάζεται εναντίον του.

Για τους πιο πάνω λόγους, δεν μπορούν στην προκειμένη περίπτωση να εφαρμοσθούν οι αρχές της υπόθεσης *Salomon ν. A. Salomon & Co.* (ανωτέρω). Υπό τις περιστάσεις, η ενδιάμεση απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου ανατρέπεται. 25

Επειδή έχουμε αποφασίσει τον κύριο λόγο εφέσεως που αποφασίζει την τύχη της εφέσεως, δεν προτιθέμεθα να εξετάσουμε το λόγο της εφέσεως, κατά πόσο το εύρημα 30
του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι η αίτηση του εφεσίβλητου-αιτητή για απάλειψη μέρους της παραγράφου 5 της Έκθεσης Υπερασπίσεως είχε καταχωρηθεί έγκαιρα και/ή κατά πόσο ο εφεσίβλητος ήταν ένοχος ασύγνωστης καθυστέρησης στην καταχώρηση της αίτησης, διότι δε θα εξυπηρετούσε κανένα σκοπό. 35

Υπό τις περιστάσεις, η έφεση επιτυγχάνει και η ενδιά-
μεση απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου ανατρέπεται
με έξοδα εις βάρος του εφεσίβλητου-ενάγοντα.

*Έφεση επιτυγχάνει με έξοδα εις
βάρος του εφεσίβλητου.*